

Regning at indrette og drive Amtsarbeidsanstalter og Amtsfygehuse samt til at yde Tilskud til andre Kommuner's Sygehuse eller private Sygehuse. For Arbejdsanstaltene's Bedkommende er det derhos gjort Amtsraadene til Pligt inden en vis Frist i hver Amtsraadsreds at have oprettet mindst een saadan for Benyttelsen bekvemt beliggende Anstalt.

Ved Siden heraf er det imidlertid i § 69 bestemt, at Amtsrepartitionsfonden skal bidrage indtil Halvdelen af Fattigvæsenets Udgifter ved trængende Sindssvages og Sbioters Forplejning og Underholdning udenfor de i § 62 og § 65 nævnte Tilfælde, saavel som ved moralff fordærvede Børns Anbringelse paa Opdragelsesanstalter. At det er paalagt Amtsrepartitionsfondene og ikke Amtsfattigkasserne at udrede de omtalte Tilskud hidrører fra, at der er meget stor Forskjel paa Amtsfattigkasserne's økonomiske Tilstand, saaledes at nogle af disse ikke vilde kunne fyldestgjøre den ommeldte Forpligtelse, i hvilken Henseende man skal bemærke, at Opkrævningen af Herredskassepenge i Fyen allerede blev hævet ved Reskript af 3 April 1782, og at der som Følge heraf ikke i Genhold til Plakat af 9de Januar 1845 tilflyder Amtsfattigkasserne i denne Landsdel noget Bederlag for Herredskassepenge, jfr. Kollegialtidende for 1845 Side 55.

Til Kapitel VIII.

I Lovforslagets §§ 71 og 72 har man optaget nogle Bestemmelser, som ikke findes i de tidligere Lovforslag. Disse Bestemmelser ere fremkaldte ved den Betragtning, at den Understøttelse, som maa ydes Trængende, der efter Gvne have bestræbt sig for at undgaa at falde det Offentlige til Byrde ved, saavidt de formaaede, at søge at fikke sig Midler til Underhold, naar de i Tiden enten paa Grund af Alder eller Sygdom eller af anden lignende Aarsag maatte blive ude af Stand til ved deres Arbejde at erhverve det Nødvendige til Livets Ophold, ikke er at anse som Fattighjælp og derfor ei heller bør medføre de sædvanlige Virkninger af denne. Medens det nemlig i Almindelighed maa indvømmes, at den Omstændighed,

at en Person er sat i den Nødvendighed at maatte ty til det Offentliges Hjælp for at skaffe sig og Sine det nødvendige Underhold, paavirker hans Retstilting og Selvstændighedsfølelse saaledes, at Lovgivningen med Rette har udelukket ham fra at udøve de politiske Rettigheder, kan det næppe nægtes, at der gives Tilfælde, hvor den af det Offentlige ydede Hjælp væsentligt har Karakter af en Støtte for Selvhjælpen og ikke af en Overtagelse af Bedkommendes Forsørgelse, og i saadanne Tilfælde synes det baade billigt og hensigtsmæssigt, at Samfundet, naar det maa træde hjælpende til, ikke som Betingelse herfor kræver Opgivelsen af visse almindelige borgerlige Rettigheder. Sdet man derfor ved de heromhandlede Forslag har søgt at begrænse de almindelige Virkninger af Understøttelse modtagen af det Offentlige, har man paa den anden Side maattet indskrænke sig til i saa Henseende at undtage saadanne Tilfælde, i hvilke der ved bestemte Afsendtgjæringer kan tilveiebringes en nogenlunde sikker Betryggelse for, at de Hensyn, som have begrundet Lovgivningens Bestemmelser om Virkningerne af saadan Understøttelse, ikke tilfidesættes.

Sdet man med Hensyn til de nærmere Betingelser, under hvilke der saaledes skal kunne aabnes Udgang til i Trangstilfælde at erholde Hjælp af det Offentlige uden Indtrædelse af de til saadan Hjælp ellers knyttede Virkninger, har troet at maatte skjæle mellem almindelig Trang (Lovforslagets § 71) og Sygdomstilfælde (§ 72), skal man angaaende Enkelthederne ved de foreslaaede Bestemmelser bemærke Følgende.

Med Hensyn til den i § 71 optagne Bestemmelse, hvorefter Bedkommende for at komme til at nyde Godt af den i Paragrafen omhandlede Begunstigelse skal i en af Staten garanteret Forsørgelsesanstalt eller en af Indenrigsministeren godkjendt Alderdomsforsørgelseskasse eller anden lignende Indretning have fikket sig en fast aarlig Indtægt i sin Alderdom, dog saaledes, at det er uden Betydning, af hvem de i saa Henseende fornødne Indskud ere gjorte, har man anset det for rettest udtrykkeligt at fremhæve, at saadanne Indskud ogsaa kunne